

menes Tjeneste, der giver et virkelig værdifuldt Tilskud til Samfundsarbejdet, de bliver sig ogsaa hurtig bevidst, at Kvinderne maa indtage en anden Stilling i Samfundet end hidtil. Og om disse Kvinder end maaske selv er stillet under lykkelige personlige Forhold, saa de ikke for deres egen Skyld trænger til det, glemmer de dog ikke, at de har Tusender og atter Tusender af Søstre, der trænger til Hjælp — ikke til Velgørenhed men til Retfærdighed, til en Samfundsordning, hvor baade Mandens og Kvindens Arbejde kan faa sin rigtige Anvendelse.

Dette er en af de Lærdomme, man kan uddrage af Mrs. Livermores Bog, som for øvrigt indeholder saa meget interessant, at den kan anbefales til Læsning for alle, ikke mindst for Kvindesagens Venner — og for dens Modstandere*).

Svar til Fru Anna Bugge-Wicksell.

I Martshæftet for »Kvinden og Samfundet« findes en lille Artikel af ovennævnte Forfatterinde, som det har været mig en Fornøjelse at læse. Den retter et velment Angreb mod den Anskuelse om Kvindens Stilling i Ægteskabet, som jeg ved en tidligere Lejlighed har fremsat, og om det end aldrig er ligefrem behageligt for et Menneske at se sine Meninger blive reducerede i absurdum, saa er der dog en vis Tilfredsstillelse i at se dette finde Sted med en saa stor Elegance som den, Fru Wicksell har lagt for Dagen. Der er et meget betydeligt Eftertryk i den Sikkerhed, hvormed Fruen bevæger sig fra Præmis til Konklusion, og jeg vil indrømme, at jeg vilde have meget lidt Haab om at rejse mig igjen efter mit Fald, hvis min Modstanders Præmisser vare lige saa faste som hendes Slutninger. Fru Wicksell har ikke anvendt den samme Omhu, som hun har helliget sine Slutninger, til at sikre sig, at hendes Præmisser vare de samme som mine, eller at de vare i paalidelig Overensstemmelse med Virkeligheden. Jeg skal i saa korte Træk som muligt forsøge paa at belyse de

*) Bogen, hvis fulde Titel er: Mary Livermore: My story of the war, findes i Kvindelig Læseforening, der, saavidt vides, ejer det eneste Exemplar af den, der findes her i Landet.